

Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

OBNOVA KOLEM NÁS A V NÁS

Procházíme „Cestou sedmi kostelů“ s tématem „sedmi dnů stvoření“, a právě na přírodě, kterou putujeme, na všem, co nás obklopuje, si můžeme mnoho uvědomit. Živé organismy kolem nás se ve svém systému dokážou postarat samy o sebe - všechno je v nich beze zbytku zužitkováno a všechno se většinou stále obnovuje. Je to soubor živých a neživých složek, který se vyvíjí v určitém prostoru a čase, navzájem se ovlivňují a probíhá mezi nimi výměna látek a energie. A to vše bez pomoci člověka.

Zamýšlím se nad tím, jak je to s tím, co do přírody vsadil člověk. V našem případě jak je to vil, udržoval a naplňoval litbou. Je nutné a logické, dál, aby byly obnovovány jinak zaniknou. Pokud se zchátrají a spadnou. Proto vztah, péče člověka o době a každé generaci. desetiletí s myšlenkou, že stará. To, co je lidmi vy-
váno a udržováno lidmi, jinak stavby i vztahy a vazby chátrají a upadají do zániku.

s kostely. Člověk je posta-
svou přítomností a mod-
aby se o ně pečovalo dál a
novou a novou generací,
o ně nepostarájí lidé,
jsou putování, příklad,
kostel důležité v každé
Nelze přeskočit několik
potom se o ně někdo po-
tvořené, musí být naplño-
vováno a udržováno lidmi, jinak stavby i vztahy a vazby chátrají a upadají do zániku.

Je pro nás výzvou uvědomit si, že nejde v první řadě o obnovu stavební, nýbrž o obnovu potřeby pobýt v kostele. To je naplnění smyslu kostela samotného. To předně záleží na lidech víry a jejich životním postoji, na jejich vědomí, že sám život je víc, než pouhé uspokojení materiálních potřeb. Jsem přesvědčen, že budoucnost kostelů je už teď vytvářena modlitbami obyčejných lidí v obyčejných vesnicích a oprýskaných kostelech. Jen lidé víry mohou zachovat kostel kostelem, aby nebyl zbořen jako nepotřebný, nebo použit, opět jako nepotřebný, pro jiný účel, než byl postaven - jak se to často dělo v době komunistické totality. Jen lidé, kterým záleží na životě s Bohem, mohou tyto vztahy a vazby, a tudíž kostely

udržet při životě.

V úvodu jsem se zmínil o svébytnosti přírody, že v ní nechybí nic, co je a má být její součástí – život. Život a životaschopnost má být i v tom, co vytvořil člověk. Uvědomuji si, jak významný a zajímavý prvek kostely v přírodě tvoří a jakým ochuzením by bylo, kdyby měly zaniknout a přestat krajinu dotvářet. Dominantou řady obcí a měst jsou právě kostely a kaple. Bez nich by se nejen celé území stalo chudší, ale chudší by se především stal náš lidský život, neboť by ztratil svůj důležitý duchovní rozměr.

Přeji nám, abychom svou přítomností obnovovali stavby kostela, aby z nich vycházel život pro náš Život.

P. Kamil

ZIMNÍ VEČER

Sám a sám jsem,
v kamnech svítí.
V krvi počíná se dnítí.
V kamnech svítí: Očistec,
zachráněných duší klec,
horká, hrozná, ohnivá.
Poslední klec v země zmatku
ta, jež svírá na památku
nenasytné mříže ran,
kterými byl ušlehán
Člověka syn.

V kamnech svítí,
jako v srdci vlnobití
oheň zdvihá se a dýchá
do trnouce tíhy ticha.

Bohuslav Reynek

ROZHOVOR

SE ZTRACENOU KAPELOU

- aneb jak se u nás kapela našla -

V neděli 8. ledna mezi nás zavítala Ztracená kapela z Prahy, aby nám zazpívala pásmo vánočních koled, které si pro nás připravila. Koncert se uskutečnil v kostele sv. Aloise v Uhlířských Janovicích a byl věnován jako poděkování všem koledníkům a dárcům za hezký průběh Tříkrálové sbírky.

Využila jsem této příležitosti a požádala členku kapely Boženku Šárkovou, aby nám Ztracenou kapelu více přiblížila.

Kdy vznikla vaše kapela a co dalo impuls k jejímu založení?

Původně byla založena před 30 lety. V té době jsem se na jedné faře seznámila s Janou, která skládala písničky. Líbily se mi, s bratrem jsme je začali hrát na kytary a v tom prvním nadšení nás napadlo založit kapelu, která by se tímto žánrem zabývala. Přibližně po deseti letech, kdy už nešla skloubit naše činnost s mateřstvím a po odchodu mého bratra, jsme přestali hrát. Novým impulzem, těsně před revolucí, byl zpěvníček křesťanských dětských písniček vydaný P. Kaňou v Brně. Získaly ho Janiny kamarádky, a poněvadž neuměly noty, požádaly Janu, aby je nahrála na kazetu a ony se je podle toho naučí. V té době jsme byly obě na mateřské dovolené. Jana mi řekla o přání svých kamarádek a požádala mě o pomoc. Začaly jsme

přemýšlet o různých možnostech. Nejprve o dvou kytarách, později jsme chtěly přizvat děti. Nakonec jsme za pomoci kamaráda natočili písničky v kostele na kotoučový magnetofon, vydali k tomu zpěvníček jako omalovánky. Tato první nahrávka měla velký úspěch a byla velmi žádaná. Tak jsme zjistili, že na trhu chybí dětské křesťanské písničky i kapely, které by je hrály. Honza, který nás v té době slyšel hrát, se postaral o “vzkříšení” Ztracené kapely. Hrajeme v původním složení (Jana Svobodová, Pavel Svoboda, Honza Štěpančík a já) jako dříve, kromě mého bratra.

Takže vaše zaměření je jasné. Dětské křesťanské písničky.

Ano, věnujeme se výhradně dětským křesťanským písničkám a není to

jednoduché. Při výběru písniček pro profesionální nahrávání CD jsme zjistili, že jich není mnoho. Zdálo se nám, jako by panoval názor, že pro děti stačí i méně povedená písnička. Ale opak je pravdou. Je třeba, aby text byl krátký, jednoduchý, výstižný, šel ke kořenu věci a nebyly to jen zbožné řeči. Děti jsou zvědavé a kritické. Pokud se jim to nezdá, ptají se, co je to za hloupost.

Práce s dětmi je jistě složitější. Nestačí jen je získat, ale udržet si je a musí je to bavit.

Zatím se nám dařilo děti získat. Hledali jsme jednak ve svých rodinách a mezi těmi, o kterých jsme věděli, že umí zpívat. Je samozřejmé, že s nově příchozími se musí začít od začátku. V současné době jsme ve fázi, kdy s námi zpívají děti už odrostlejší, takže bychom potřebovali nové dětské hlásečky.

Jezdíte často na zájezdy?

Jezdíme jen na takové, ze kterých se můžeme tentýž den vrátit. Děti s námi jezdí rády a možná by jim nevadily ani delší zájezdy, ale nám to už nevyhovuje. Nemůžeme být celý víkend od svých rodin.

S jakými problémy se setkáváte?

Naším největším problémem je nedostatek nových písniček. Hodně nás zásoboval evangelický farář, jehož vnučka s námi také zpívá. Dalšími autory byl Pavel Svoboda a Jana. Od vydání pátého CD se zavřela stavidla a my nemáme nic nového. Hrajeme a zpíváme už pět let totéž. To stále opakování už tolik netěší, ale když přijedeme mezi lidi, kteří nás slyší

poprvé, jsou naším programem osloveni. Tento prožitek nás přivedl na myšlenku, že nemáme zpívat jen pro svoje potěšení, ale hlavně pro radost těch, kdo nás poslouchají.

Z čeho máte největší radost?

Já osobně mám radost, když mě osloví mladý člověk, třeba matka od rodiny a řekne, že doma písničky poslouchali, že utvářely jejich víru a teď je pouští svým dětem. Nevíme, kolik lidí naše písničky ovlivnily, ale těší nás, že se tak někdy stalo.

Vy jste všichni amatéři?

Pavel vystudoval na Ježkově konzervatoři sbormistrovství a dělá aranže hlasů. Jeden kamarád je profesionál, hraje s námi na housle. Ostatní jsou amatéři. Honza je sice amatér, ale je to muzikant s velkým M. On je ten, který dává provedení jiskru. My s Janou jsme si zlepšovaly amatérský profil tím, že jsme chodily a já ještě chodím na hodiny zpěvu. Snažili jsme se, aby každé CD mělo velkou muzikální i instrumentální úroveň. Nechtěli jsme, aby rodiče, kteří poslouchali spolu s dětmi, nějak trpěli.

Při koncertě jste zpívali pro nás neznámé koledy. Kde jste je objevili?

Vánoční koledy, které jsme hráli, jsou z Pavlova sborníku *Naše nejkrásnější koledy*, který obsahuje 320 českých a moravských písní a koled. Je stále co objevovat. Záleží na nás, s čím se spokojíme.

Které jsou vaše oblíbené koledy z tohoto souboru? A které pokládáte za nejzajímavější kusy?

V tuto chvíli je naším nejoblíbenějším kusem jedna z posledních akvizic „Hop, hop, chlapci na hory“. Ale seznam všech oblíbených koled by byl dlouhý. Kdo například poznal zemité koledy podkrkonošské, ví, o čem mluvím. Abych byla konkrétní, v mnoha koledách řeší koledníci problém, co vezmou Ježíškovi do Betléma za dary, ale jen v jedné podkrkonošské to vyřeší tak, že ukradnou obecního kozla. Pravda, možná to není nejvhodnější příklad. Ale byly by i horší příklady.

Zajímavé jsou také koledy zaznamenané okolo roku 1955. V jejich textu se již odrážela realita života za socialismu, třeba tak, že koledníci nejedou do Betléma, nýbrž do JZD. Zatímco dříve tuto zkratku znali všichni, dnes už cítíme povinnost pod čarou vysvětlit, že JZD znamená jednotné zemědělské družstvo.

Liší se od sebe české, moravské a slezské koledy? Je na nich nějak patrné, odkud jsou?

Ještě aby se nelišily, to by bylo k nevydržení. Považte, že máte před sebou 320 variant vánočního příběhu. Je ale pravda, že zdaleka ne všechny texty komentují samotný příběh Narození, mnohá koleda popisuje třeba potíže a chudobu koledníků. Sborník zachovává nářeční odlišnosti, takže jeho majitelé budou mít možnost zazpívat si chodsky, brněnsky apod.

Děkujeme za rozhovor a přeje- me vám nové písničky i nové dětské hlásky.

MH

DOPIS VÁM FARNÍKŮM

Milí farníci, obracím se k vám s důvěrou, jakou prokazujete vy mně, a která mě velmi těší. Už delší čas vnímám, že jsem jako farář povinen informovat vás o dění ve farnosti.

S předáním farnosti se pro mě v mnohém změnila situace, v které jsem naprostým nováčkem. Vést naši velkou farnost a mít za ni zodpovědnost není jednoduché. O své úloze kněze a zároveň správce farnosti často přemýšlím. Vyvážit například duchovní kněžské služby s administrativní správou farnosti mi dělá mnohé starosti. Velmi oceňuji, že jsem mohl být ve farnosti dva roky po boku P. Josefa Nerada a že zvláště ze začátku jsem se na něj mohl v mnohém obrátit.

Rád bych vás seznámil prostřednictvím farního Věstníku s pastoračními a administrativními věcmi.

USTANOVENÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI

Po rozhovorech s vámi a vzhledem k potřebě koordinace a informovanosti aktivit a programů farnosti jsem se rozhodl ustanovit pastorační radu farnosti. Rád bych vás, milí farníci, seznámil se svým záměrem.

- Pastorační rada je poradním a pracovním orgánem faráře podle kánonu 517 § 1 Kodexu kanonického práva.

- Pastorační rada spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících

podle slov: "Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši" (Sk 4,32). Pro plodnou činnost pastorační rady je společná modlitba a vzájemná důvěra mezi všemi zúčastněnými základním předpokladem. Připravenost ke spolupráci, k vzájemnému naslouchání a porozumění je nezbytná.

- Úkolem pastorační rady je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při realizaci nebo je přímo realizovat. Na základě znalostí situace farnosti podílet se na vytváření pastoračního programu (viz stanovy pastoračních rad Arcidiecéze pražské).

Fungování pastorační rady farnosti není věc nová, ale v různých formách v církvi uplatňovaná a osvědčená. Jsem přesvědčen, že pro růst našeho farního společenství je potřeba mít pastorační radu farnosti.

Pastorační radu bude tvořit 5 členů zvolených farním společenstvím a 1 člen, kterého jako farář mám právo jmenovat.

Volební právo má každý katolík starší 15 let příslušející do farnosti a právo být zvolen má každý katolík starší 18 let, který má právo volit a který je ochoten plnit úkoly pastorační rady.

Volební řád:

- stanovuje dobu trvání pastorační rady 5 let;

- jako farář jsem jmenoval tříčlennou volební komisi (Marie Štamberková, Valerie Řezníčková a Pavel Rückl);

- volební komise rozhodla, že při

bohoslužbách v neděli 18. března 2012 bude moci každý člen farnosti písemně navrhnout své kandidáty (do počtu volených - nejvýše 5 kandidátů);

- volby se uskuteční po skončení bohoslužeb na Květnou neděli 1. dubna 2012;

- volební komise do 14 dnů od data konání voleb oznámí farnímu společenství výsledky voleb.

Rád bych vyzval Vás všechny, kdo patříte do společenství naší uhlířskojanovické farnosti, abyste projevili ochotu se zapojit do dění ve farnosti. Prosím, nebojte se projevit svůj zájem a sami kandidovat nebo navrhnout ty, kteří mají vaši důvěru a podporu. Jsem přesvědčen, že zvolení a činnost pastorační rady farnosti povede k duchovnímu oživení a povznesení farností ve společnosti, do které patříme, a kde jako křesťané máme důležitý úkol.

I FARNOST JE ÚŘAD

Nejen v pastorační, ale i v administrativní oblasti se neobejdeme bez spolupracovníků. Je to především pan Dušan Šustek, s kterým, jako stavebním technikem kolínského vikariátu, vedu opravy kostelů a farních budov. Dále jsou to paní Miriam Houdová a paní Ilona Vokolková, které pomáhají s vedením farního účetnictví. V Komunitním centru sv. Jiljí se pro tyto účely vybavila kancelář. Společným pracovním dnem je čtvrtek, včetně společného oběda. V případě, že byste potřebovali vyřídit nějaké administrativní záležitosti, zastavte se, jsme vám

k dispozici.

NOVÉ FARNÍ AUTO

V březnu 2011 farnost podala žádost k zahraniční nadaci Kirche in Not o příspěvek k nákupu nového auta pro farní účely, neboť dosavadní služební auto (Škoda Felicia r. v. 1998, modré barvy, najeto cca 250 000 km) dosluhovalo. Žádosti bylo vyhověno a farnost dostala požadovaný příspěvek. V listopadu bylo za zbytkovou cenu staré auto prodáno a koupeno nové (Škoda Fabia, stříbrné barvy).

Děkuji za vaši dosavadní podporu a důvěru.

P. Kamil

OBNOVA KOSTELA PANNY MARIE V KOŠICÍCH

Vážení farníci, mnohý z vás si jistě všiml probíhající rekonstrukce kostela Narození Panny Marie v Košicích. Celková obnova kostela započala v září 2010 a trvala do prosince 2011. Je nyní naší milou povinností kostel otevřít a obnovit jeho život, jak po stránce konání bohoslužeb, tak i po stránce kulturního a historického významu. Den otevření kostela je naplánován na sobotu 21. dubna 2012, a to u příležitosti nedožitých devětadevadesátých narozenin břevnovského opata Anastáze Opaska, který byl s naším krajem úzce spjat a do Košic se vždy rád vracel.

Rád bych vás pozval na slavnost otevření kostela, která začne v 11 h odhalením a požehnáním busty Ana-

stáze Opaska a bohoslužbou, kterou bude celebrovat převor břevnovského kláštera Prokop Siostrzonek. Odpoledne v 15 h bude požehnan a vyzdvižen obnovený historický zvon. Celou slavnost bude provázet kulturní a společenský program.

Jste srdečně zváni!

P. Kamil

MODLITBA RODIČŮ ZA SVÉ DĚTI

Jako křesťanští rodiče máme zvláštní úkol vychovávat děti k modlitbě, uvádět je do stále hlubšího chápání Božího tajemství a do osobního dialogu s Bohem. Proto bych vás rodiče i prarodiče ráda, od začátku doby postní a po celou dobu velikonoční, pozvala k modlitbě za své děti.

Ke společné modlitbě se budeme scházet každý čtvrtek v 16:45 v Komunitním centru sv. Jiljí. Začali bychom společnou modlitbou breviáře - nešpor - a zakončili modlitbou rodičů za své děti.

V návaznosti na modlitbu rodičů nabízíme dětem a rodičům stavět Noemovu archu. Chceme si při její stavbě přiblížit starozákonní biblický příběh, seznámit se se stavbou modelů lodí a po dokončení stavby archy uskutečnit její plavbu.

Stavba archy bude probíhat vždy ve čtvrtek od 17:15 h v Komunitním centru sv. Jiljí v dílně modelářského kroužku. Stavbu Noemovy archy povede pan Stanislav Vilím.

Miriam Houdová

MODLITBA

Nebeský Otče, svěřil jsi nám děti, abychom je vychovávali k tvé oslavě a pro jejich věčné štěstí.

Stvořil jsi je k svému obrazu a křtem jsi je přijal za své. Jsou to tvoje děti a mají tvými zůstat. Jsou to zároveň i naše děti, po nás zdědily své vlohy a sklony.

Prosíme, pane, žehnej jim. Ochraňuj je v nebezpečích života a v pokušeních.

Uchovej jim pravou víru.

Dej jim dobré kamarády a upřímné přátele.

Osvět' je při volbě povolání, aby tě mohly oslavit spoluprací na tvém stvořitelském díle.

Nám pak, nebeský Otče, pomoz, abychom je vedli k tobě s cílevědomou důsledností a se srdečnou dobrotou.

Dej nám, abychom se na nich dočkali radosti. Kéž ti můžeme jednou říci: Zde jsou děti, které jsi nám svěřil.

Svatá Maria, Matko Boží, ujmi se našich dětí. Vždyť jsi také jejich matka.

Bud' jim, Královno andělů, spolu s jejich anděly strážnými, stálou ochránkyní a veď je po cestách života do království věčného radování, kde se i my s nimi toužíme shledat znovu a na vždycky.

Amen.

TŘETÍ POUŤ K JEDNOMU ZE ZAPOMENUTÝCH KOSTELŮ

Milí přátelé, od našeho otce Kamila jsem dostala laskavé pověření, abych napsala pár slov k naší Svatoštěpánské pouti. Byla to pro mě čest a pokud mi dovolíte, ráda bych využila této možnosti a zároveň vám touto cestou popřála mnoho zdraví do nového roku.

V pondělí na sv. Štěpána jsme se vydali již na třetí pouť zapomenutých kostelů do Drahobudic. Naše společná cesta začala v Žišově ve 12 hodin. Místní zvoník pan Hrabánek odzvonil poledne za naší přítomnosti. Směli jsme se podívat až do zvonice, odkud byl pěkný výhled do okolí. Měli jsme možnost poslechnout si a vidět kostelní zvon. Následovala krátká modlitba s otcem Kamilem a poté jsme se vydali po zkrácené cestě do drahobudického kostela. Cestou jsme si prozpěvovali a v různých skupinkách jsme si povídali a chválili si, jak nám přeje počasí. Napadlo mě: „Kdo ví, jak by se šlo v ladovské zimě?“

Duši nám vyplňovala ještě stále vánoční nálada, pohoda a ohleduplnost poutníků vůči nám seniorům. Dobrý čas nám dovolil zastavit se na návsi v Hatích u přírodního betlému, kde jsme si vybalili z batohu svačiny a chvíli si u betléma odpočinuli. Cestou se k nám připojili poutníci a pan Lutka, který měl s sebou kytaru a náš zpěv doprovázel. Všichni jsme šli dobově oblečení, ale nejvíce mne zaujala paní Jája Trojano-

vá. Na zádech měla nůši, dlouhou sukni s kazajkou a kolem hlavy měla omotaný pléd. Vedle ní šla žena, která měla zabalené ruce v štuclu a na hlavě měla stejný omotaný pléd. Rodina Šustkova též kráčela dobově naladěna. Pan farář, pan Jirásek a další poutníci nesli dřevěný kříž.

Došli jsme až do kostelíka, kde nás poutníky mile přivítali drahobudičtí občané. Vycházeli ze svých obydlí a u kostela čekali na poutní procesí(čko). Cestou už z dálky byla vidět věž kostela, která působí dominantně. Uvnitř kostela už seděli místní obyvatelé, u bočního oltáře byly nezbytné věci k bohoslužbě. Celý prostor kostela byl osvětlen velkým počtem svíček, které vytvořily sváteční atmosféru, přestože kostel je stavebně nedokončen a nevybaven. Cesta do něj měla smysl, sešli se lidé. Pan farář odsloužil u jeslíček mši svatou. Svatou rodinu vytvořila milá rodina Šustkova z Košic. U jeslíček byl posvěcený chléb a pytel s obilím. Čekalo nás zde ještě jedno příjemné překvapení, našli jsme zde i od jedné velmi šikovné paní oříšky, které nebyly jen tak ledajaké. Na chvíli jsem se vžila do role Popelky, avšak mě při otevření oříšku nečekaly princeznovské šaty, nýbrž lísteček, na kterém stálo slovo, jenž mě zcela vystihuje, a to S L U N C E. Po mši svaté jsme se mohli jít zahřát čajem a svařeným vínem a tím se vyplnila pauza, potřebná pro přípravu vystoupení děvčat, která zpívala za doprovodu hudebních nástrojů. Bylo to pěkné ukončení.

Marie Rohrová

Výlet do Drahotovic

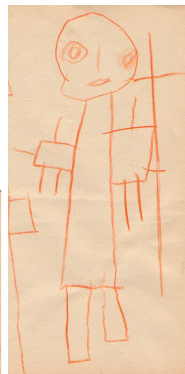
Dne 26. 12. 2011 jsme se doma oblékli do ladových oblečků. V Lišově pan Hrabánek odskočil poledne. Potom jsme vyrazili, otec Kamil nesl kříž a po cestě jsme se střídali. Dokonce nesl i náš Vojta! Za Hraběma nás poslal Petr Ludka. A Drahotovic se k nám přidali další poustníci (pani Jirásková) V Drahotovicích jsme spívali u kbelů. Na začátku měl sv. otec Kamil posvětit vodu a vykropil s ní kostel. Po mši sv. otec Kamil požehnal podle svatoštěpánské tradice zrní, aby příští rok byla lepší úroda.

Aneta Jiráková

Obrázek dole: tatínek tlačí vozík s Kubou (Eliška)

Obrázek vpravo: Vojta nese kříž (autoportrét)

VELIKONOC E

Milí farníci, přijměte prosím pozvání ke společnému slavení Velikonoc, jenž pro nás křesťany znamená nejvýznamnější svátek naší víry, který je oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Každá slavnost má vždy svou potřebnou přípravu. Ke slavení Velikonoc se připravujeme během čtyřicetidenní doby postní, v které je důraz na ztišení a otevření srdce pro poselství velikonoční zvěsti.

Pozvání k vedení postní obnovy, která se uskuteční v sobotu 10. března dopoledne, přijal P. Cyril Havel CFSsS, představený českobudějovické komunity Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti. S P. Cyrilem se znám z katechetických kurzů, které jsou zaměřeny na celistvou, na smysl zaměřenou pedagogiku.

Věřím, že postní duchovní obnova nám pomůže přiblížit velikonoční poselství. Možná netradičním, ale jistě velmi obohacujícím a podnětným způsobem.

SLAVENÍ VELIKONOC

V naší farnosti budeme tuto slavnost prožívat na třech místech - v Uhlířských Janovicích v Zásmukách a v Čestíně. Na prvních dvou jmenovaných místech začne bohoslužba shodně ve 20 h, v Čestíně pak ve 4 h ráno.

Podle Augustinových slov je tato vigilie (tj. noční bdění) „matkou všech posvátných vigilí“. Jelikož

jde o noční bdění, má začínat po západu slunce na Bílou sobotu a končit nejpozději před svítáním neděle. Proto se její začátek stanoví tak, aby mohla být slavena skutečně v noci.

Po skončení obřadů jste srdečně zváni ke stolu agapé. Pokud přijdete na slavení vigilie do Čestína, vezměte si s sebou upečené mazance, které budou na závěr slavnosti požehnány a nabídnuty při společné hostině agapé na faře.

VELIKONOČNÍ POZVÁNÍ DO ČTVRTÉHO KOSTELA

Naše mapa zaniklých cest do sedmi, po většinu roku opuštěných kostelů, nám ukazuje směr do malebného kostela sv. Mikuláše v Žižově.

Na Boží hod velikonoční poputujeme od janovického kostela sv. Aloise, kde na velký zvon zazvoníme poledne a vydáme se do Žižova. Necháme se překvapit, co nám kostel a jeho patroni nabídnou. Tentokrát jsou jimi po rodině Havrdových (v Petrovicích) a rodině Šustkových (v Drahotovicích) ti, kdo se scházejí v pátek dopoledne v Komunitním centru sv. Jiljí. Program setkání začíná v půl druhé a jeho téma zní: *Má-me-li chléb, nic nechybí a je všeho dostatek*. V 15.00 hodin budeme slavit mši svatou, která bude obohacena o dramatické ztvárnění velikonočního příběhu našimi seniory.

Udělejme si čas v tento sváteční den a nechme se obdarovat čtvrtým kostelem na naší Cestě sedmi kostelů.

P. Kamil

14. SVATÝCH POMOCNÍKŮ

Svatý Kryštof

Je to jeden z nejznámějších a nejoblíbenějších světců. Byl mučedníkem ve 3. století. Jako pomocník v nouzi je v Evropě uctíván už od 5. století a v zámoří od 16. století.

O svatém Kryštofovi víme jen to, že zemřel jako mučedník v Malé Asii a že v Bithýnii, v dnešním severním Turecku, mu byl kolem roku 450 zasvěcen kostel. Podle legendy se narodil v kanánské zemi a rodiče byli pohané. Byl mohutné postavy, jako obr. Rozhodl se sloužit tomu nejmocnějšímu panovníkovi. Svěští vládcové jej však zklamali a on nabídl své služby i ďáblu, který se mu zjevil v podobě rytíře na černém oři. Když však se dal ďábelský pán na útěk, jakmile uviděl bílý kříž, Kryštof se rozhodl, že bude hledat Krista. V křesťanské víře ho vzdělával poustevník a dal mu za úkol žít poblíž dravé řeky a přenášet lidi na druhou stranu. Jedné bouřlivé noci ho oslovil malý chlapec a usadil se na jeho ramenou. Během brodu přes řeku dítě stále více těžklo, takže obr sotva šel. Na druhém břehu ho Kryštof zmožen postavil na zem a uslyšel dětský hlas: „Nediv se, nesl jsi více než celý svět, nesl jsi toho, kdo svět stvořil! Jsem Kristus, král, jehož hledáš." Mohutnému obru dal potom jméno Christoforus, to znamená nosič Krista. Ježíš mu také přikázal, aby přebrodil řeku a zasadil tam svou hůl do země, že nazítří vykvete a budou na ní růst datle.

Kryštof pak šířil víru v Lýkii, dnešním Turecku. Později se dostal do zajetí lykijského krále, který krutě pronásledoval všechny křesťany. Do žaláře mu dali dvě dívky, aby ho svedly a on aby zapomněl na Boha.

Kryštof je však přiměl k pokání a víře v Ježíše a ony byly pak s ním popraveny. Mučení sv. Kryštofa však neprobíhalo hladce. Šípy se odrážely od jeho těla a jeden dokonce vyrazil oko samotnému panovníkovi. Aby zvládl obrovitého hromotluka, musel vládce povolat 400 vojáků. Pak klesl Kryštof k zemi a sťali mu hlavu. Bylo to kolem roku 250. Úcta k němu se šířila od 5. století. Lidé věřili, že když se ráno podívají na jeho obraz, budou chráněni celý den. Proto jeho obrazy a sochy byly umístěny v kostelích proti dveřím nebo u vchodu.

Je patronem všeho, co má něco společného s dopravou: řidičů, automobilistů, vozků, vorařů, lodníků, převozníků, námořníků, poutníků, cestujících, atletů, horských cest.

Sv. Kryštof je zobrazován jako obr nesoucí na ramenou malé dítě, Ježíška, s rukou opírající se o mohutnou hůl.

Poznámka: Socha sv. Kryštofa s malým Ježíškem od Emanuela Maxe z r. 1854 je na pražském Karlově mostě.

Marta Moravcová

POSTNÍ ALMUŽNA 2012

Letos potřetí vyhlašujeme v naší farnosti dobrovolnou sbírku Postní almužny. Opět se blíží postní období, čtyřicet dnů před velikonoční vigilií, symbol Mojžíšova čtyřicetiletého bloudění pouští, symbol čtyřiceti dnů půstu Pána Ježíše před jeho ukřižováním.

Je to doba, která nám dává možnost se modlitbou a půstem připravit na nejdůležitější svátky naší víry, jít k podstatě křesťanství, připravit se na setkání s Bohem. Pokusme se pečlivě připravit, pokusme se najít ve svém každodenním životě své nedostatky, možná i přebytky, které jsme schopni vzít a přeměnit v radost druhých. Buďme za to vděční Bohu, že se můžeme svobodně rozhodnout a odříci si i drobný obnos či pochoutku ve prospěch našich bližních, kteří toto štěstí a možnost nemají. Jistě není jednoduché v těchto časech, kdy si neustále více musíme utahovat opasky a šetřit, dávat další částky na dobrovolné sbírky, ale myslíme na ty, kteří jsou nemocní, staří, v sociální nouzi, na ty kteří si již více odepřít nemohou. A jak ukazují výsledky letošní Tříkrálové sbírky, která skončila vyšší částkou než v roce 2011, stále ještě dokážeme být milosrdní.

O velikonoční době společně naspořená Postní almužna bude předána jako pomoc těm, o kterých víme, že ji potřebují.

Pamatujme na ty, koho můžeme podpořit.

Radek Mašín

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Vstup do nového roku je již tradičně spojen s konáním Tříkrálové sbírky.

V pořadí dvanáctá Tříkrálová sbírka se uskutečnila i letos. Byla konána v městě Uhlířské Janovice, v obci Čestín a v obci Košice. V letošním roce se podařilo vybrat celkovou částku 31 838 Kč.

Sbírka 2012 je směřována na projekty vypsane Českou katolickou Charitou.

- podpora charitních projektů v pražské arcidiecézi: *Charitní domov pro seniory v Mukařově.*

- podpora charitních projektů v zahraničí: *Odstranění podvýživy matek a dětí v Africe.*

Místní organizátor sbírky - Římskokatolická farnost - bude žádat o příspěvek na vlastní projekt: *podpora setkávání a aktivit na faře v Košicích.*

Jménem farnosti chci poděkovat všem, kteří se Tříkrálové sbírky účastnili. Dětem a vedoucím skupinek za jejich neúnavné koledování a Vám dárcům, kteří jste do Tříkrálové sbírky přispěli, za vaši štědrost. Chci vyjádřit radost nad skutečností, že přestože mnohdy moc peněz nemáme, dokážeme se rozdělit a pamatovat na potřeby druhých lidí, ať už u nás nebo jinde ve světě.

P. Kamil

DAR OD JESLIČEK

Před vánočními svátky sdělovací prostředky informovaly o situaci rodiny Houskových z Peček, která se dostala do nezáviděníhodné situace, kdy nezodpovědností druhého člověka hrozilo, že rodina přijde o střechu nad hlavou. Vzhledem k tomu, že rodina Houskových bydlí ve farnosti P. Josefa Nerada, byl jsem požádán, zda bychom mohli zmíněné rodině finančně pomoci. Žádosti jsem vyhověl s tím, že rodině bude věnována sbírka z pokladniček u jesliček. Jak je vidět, o nouzi kde a jak bydlet, čteme nejen ve vánočním příběhu dva tisíce let starém, ale čteme ho i ve vánočním příběhu dneška. Vaším přispěním se na pomoc rodině vybralo 6 896 Kč, které jsem předal P. Josefovi a zároveň požádal, aby nás alespoň krátce o situaci informoval.

Manželé Houskovi před několika lety ručili "dobrému" známému, v jehož poctivost měli úplnou důvěru, za půjčku svým domkem. Po několika splátkách přestal známý splácet půjčku a banka se samozřejmě obrátila na ručitele.

Protože rodina je početná a pan Houska je upoután po autonehodě na invalidní vozík, vyjednávali s bankou vhodný způsob splácení. Než došlo k podpisu dohody, banka byla zásahem státu převedena pod jinou a dohoda vešla vniveč. Rodina se pak pokoušela různými způsoby situaci řešit včetně naléhání na dlužníka, aby se o svůj dluh staral. Nakonec

situace došla do toho nejhoršího - uplatnění exekuce a vyhlášení dražby. Vzhledem k tomu, že exekutor nezákonně zahrnul do dražební podstaty i pozemek, který nebyl předmětem zástavy a jehož cena značně převyšovala spolu s domkem celkovou výši dluhu, byl pozemek soudem z dražby vyřazen a dražba odložena.

V té době již proběhlo televizní vysílání a na základě tohoto pořadu se ozvalo několik lidí s nabídkou pomoci. Přihlásil se sponzor, který věnoval 500 tisíc, další finanční prostředky cca do výše 50 tisíc došly na zvláštní konto. Další značnou částku poskytla žena a tak se zdálo, že se dlužná částka dá dohromady. Majitel pohledávky a exekutor naléhali, aby rodina složila alespoň oněch 500 tisíc, ale jak vyšlo najevo, nebylo by to na úhradu částky, kterou ručili (hodnota domku), ale na úhradu dluhu onoho dlužníka, který se vyšplhal na 8 milionů. Řešení se tedy ujal sponzor s tím, že uhradí celou pohledávku Houskových a že zástavní právo na jejich domek bude vymazáno. Takže naděje na vyřešení je, ale zatím není jasné, kolik bude sponzorský dar, kolik ostatní dary a kolik bude třeba uhradit jako splátku půjčky.

Jen snad je třeba poznamenat, že rodina vše svěřovala v modlitbách do Božích rukou a že, byť jim onen známý způsobil tolik starostí, mu odpustili.

P. Kamil

MY TŘI KRÁLOVÉ JDEME K VÁM...

S touto koledou jsme vyrazili do ulic našeho města přinést lidem požehnání do nového roku a umožnit jim účast na Tříkrálové sbírce.

Letos se koledování uskutečnilo od pátku 6. ledna do neděle 8. ledna. V neděli vyrazilo do ulic hned 5 skupinek koledníků. Mnozí lidé nás již vyhlíželi, byli na nás připraveni. S radostí můžeme konstatovat, že už se s námi počítá.

A jak taková koleda probíhá v naší rodině? Děti už se dopředu moc těší, ač vědí, že je trochu budou bolet nohy a že počasí není vždycky příznivé. Kačka s Jožkou vesele poskakují ulicemi, sem tam honí papírové korunky, které jim nezbedný vítr krade z hlaviček, propěvují si, cinkají kasičkami. Maruška s korunkou Melichara spokojeně spí v kočárku. Chodíme od domu k domu. Nejprve se mrňousci strkají o to, kdo zazvoní, a pak s napětím očekávají, jestli se dveře otevrou anebo se jen pohne záclonka a nikdo nepřijde. Některé domy zůstávají *hluché a k našemu zpěvu netečné*. Jinde nás odmění úsměvem, ba i potleskem, přidají nám do pokladničky a dětem mnohdy i nějakou tu sladkost či jablíčko do košíčku, někteří si s námi zazpívají. A jdeme dál. Děti se postrkují, občas upadnou (většinou do kaluže), nožky, košíčky i kasičky těžknou, jsme promoklí a hladoví. Ale na faře už nás čeká paní Horáčková, která nám připravila k obědu teplý guláš!

Pán Bůh zaplať za koledu!

Vaši **Kašpar + Melichar + Baltazar**
Mašínovi.

Dej Vám Bůh štěstí v novém roce!

ZVEME VÁS

- v úterý 21. února 2012 jste zváni do Uhlířských Janovic na **masopustní slavnosti**. Program: 16:00 veselý průvod masek městem; od 16:45 krátký program na náměstí; 17:30 - 20:30 karneval pro děti v sále hasičské zbrojnice.

- v neděli 26. února v 17:00 jste zváni do KC sv. Jiljí na cestopisné vyprávění: **Z Prahy až do Náhorního Karabachu**.

- v sobotu 10. března přijměte pozvání do KC sv. Jiljí na **postní duchovní obnovu** s P. Cyrilem Havlem. Začátek v 8.30, zakončení v 11:30 mší svatou v kostele sv. Jiljí.

- v sobotu 31. března od 9:00 po celý den v čestínské sokolovně proběhne **tradiční jarní tvořivé dílny**. Můžete se těšit, jak na tradiční řemesla, tak na nové zajímavé techniky. Vstupné dobrovolné.

SBÍRKY

Během roku jsou konány při bohoslužbách speciální sbírky vypsané naší arcidiecézí. Níže jsou uvedeny tři nejbližší:

- v neděli 19. února 2012 **„Halěr sv. Petra.“**

- v neděli 18. března 2012 **na charitní činnost v arcidiecézi**.

- na Velký pátek 6. dubna 2012 **Velkopáteční sbírka na Svatou zemi**.

FILMOVÝ KLUB

Neděle 18. března 2012 od 17:00
Deník venkovského faráře - Journal d'un curé de campagne, drama, Francie, 1951, francouzské znění s českými titulky, černobílé

Mladý venkovský farář z Ambri-courtu bojuje jak svůj vnitřní boj (tak typický pro všechny světce) o víru a modlitbu, tak boj vůči různorodým překážkám kvůli nepochopení a mnohdy malověrnosti farníků. Film plný Boží lásky, odpuštění a oběti za druhé. Utrpení skrze duše, tak typické pro kněze Kristova, vrcholí slovy, která plně vystihují život a smrt mladého faráře: „Co na tom záleží? Všechno je milost.“

Neděle 29. dubna 2012 od 17:00
Barabáš – Barabba, drama, Itálie, 1961, anglické znění s českými titulky

Příběh na podkladě biblické zprávy o zločinci, kterému dav věnoval svobodu na úkor Pána Ježíše Krista. Můžeme sledovat svádění jeho duševního souboje s pocitem provinění, hledání nového smyslu života i zatvřelost srdce vůči prožité „radostné zvěsti“. Na pozadí příběhu jsou v náznacích popsány první roky formování křesťanské víry a odpor a nepochopení pohan-ské společnosti vůči prvním následovníkům Spasitele.

Radek Mašín

POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY V DOBĚ POSTNÍ

Uhlířské Janovice	pátek přede mší sv. - 17:00	Vidice	4. neděle postní - 15:00
Uhlířské Janovice	1. neděle postní - 15:00	Petrovice	5. neděle postní - 15:00
Čestín	2. neděle postní - 15:00	Sudějov	Květná neděle - 15:00
Malejovice	3. neděle postní - 15:00	Kněž	Velký pátek - 15:00

ROZPIS VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB

	1. 4.	5. 4.	6. 4.	7. 4.	8. 4.	9. 4.
	Květná neděle	Zelený čtvrtek	Velký pátek	Zmrtvýchvstání Páně - vigilie	Hod Boží velikonoční	Pondělí velikonoční
Uhlířské Janovice	8:00	18:00	18:00	20:00	8:00	8:00
Sudějov	So 31. 3. 18:00					
Čestín	10:00	16:00	16:00		4:00 vigilie	10:00
Vidice	11:45					11:45
Žíšov					15:00	
Zásmuky	9:30	17:30	17:30	20:00	9:30	9:30
Vavřinec	11.00	16:00			11:00	
Horní Kruty	15:00				15:00	

ČTVRTEČNÍ MODLITBA BREVIÁŘE V KC SV. JILJÍ

- v 8:00 h modlitba ranních chval
- v 16:45 h modlitba rodičů za své děti

Vydáno: 19. 2. 2012 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice
 Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,
 285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com
www.farnostjanovice.cz
 IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800
 P. Kamil Vrzal, tel.: 728 775 536, e-mail: doncamillo@centrum.cz
 P. Václav Nekolný, tel.: 321 796 177, Zásmuky

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 1. 4. 2012

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.